

**UCHWAŁA NR 1548/L/2014
RADY MIEJSKIEJ W PIASECZNI**

z dnia 17 września 2014 r.

w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego w trybie art. 101 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zmianami) w związku z Uchwałą nr 1079/XXXVII/2013 Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 28.08.2013 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 5.11.2013 r. poz. 11307) w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego cz. wsi Jazgarzew.

Na podstawie Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 w związku z art. 101 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zmianami) Rada Miejska w Piasecznie uchwała, co następuje:

§ 1.

Po rozpoznaniu wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego w trybie art. 101 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zmianami) Rada Miejska w Piasecznie postanawia:

odrzuć skargę dotyczącą naruszenia interesu prawnego Pana Andrzeja Bondera w związku z uchwałą nr 1079/XXXVII/2013 Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 28.08.2013 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 5.11.2013 r. poz. 11307) w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Jazgarzew dla terenu w granicach działek nr ew. 143 i 144/1.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Piaseczno.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Piasecznie

mgr inż. Piotr Obłoz

Uzasadnienie

Uzasadnienie faktyczne:

W dniu 28.07.2014 r. wpłynęła skarga Pana Andrzeja Bondera w związku z uchwałą nr 1079/XXXVII/2013 Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 28.08.2013 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 5.11.2013 r. poz. 11307) w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Jazgarzew.

Podstawę wniesienia wezwania stanowi art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, zgodnie, z którym każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętym przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia – zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego.

Wnoszący wezwanie stwierdza naruszenie przez Radę Miasta i Gminy Piaseczno jego interesu prawnego poprzez bezprawne i wbrew jego woli ukształtowanie i ograniczenie uprawnień do gospodarowania i dysponowania jego nieruchomościami.

Skarżący wezwał do usunięcia naruszenia interesu prawnego w trybie art. 101 Ustawy z dnia 8 marca 1990 o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594), zarzucając, że ustalenia planu mają charakter dyskryminujący, oraz bezzasadnie ograniczają w wykonywaniu uprawnień właścicielskich - wyłączając możliwość zabudowy na przedmiotowych działkach.

Odnosząc się do w/w zarzutów należy stwierdzić, co następuje:

Rada Miejska w Piasecznie w dniu 28.08.2013 r. uchwałą nr 1079/XXXVII/2013 zatwierdziła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wsi Jazgarzew w związku z Uchwałą Nr 304/XII/2011 Rady Miejskiej w Piasecznie z dnia 26.10.2011 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Jazgarzew dla terenu w granicach działek 143 i 144/1. Skarga dotyczy obsługi komunikacyjnej działek o nr ew. 144/8 i 144/9 (powstałych z podziału w 1992 r. dz. o nr ew. 144/2) **i znajdujących się poza granicami skarżonego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego cz. wsi Jazgarzew.**

Przystąpienie do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostało podjęte na wniosek właściciela dz. nr ew. 142 i 143, który dotyczył likwidacji dróg: lokalnej i dojazdowej wyznaczonych w obowiązującym planie z 1999 r. i oznaczonych symbolami KUL i KUD i przebiegających wzdłuż działki nr ew. 143.

Zgodnie z wnioskiem właściciela działek o nr ew. 142 i 143 w uchwalonym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego cz. wsi Jazgarzew zlikwidowano drogę lokalną i drogę dojazdową, zostawiając drogę przebiegającą przez dz. Nr ew. 144/1 wyznaczoną w poprzednim planie.

Ustalenia planu nie wykluczają również „wykonywania uprawnień właścicielskich” – wyłączając możliwość zabudowy przedmiotowych działek.

Plan dopuszcza realizację nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na działkach wydzielonych przed dniem wejścia w życie planu lub, których podział wynika z rozwiązań przestrzennych planu (np. podział w wyniku wytyczenia nowego układu komunikacyjnego) pod warunkiem zachowania ustalonych planem wskaźników minimalnej powierzchni biologicznie czynnej i minimalnej oraz maksymalnej intensywności zabudowy

Plan ustala podział na działki o minimalnej powierzchni 1500 m² pozostając w zgodności z obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Piaseczno dopuszcza wydzielenie działek o powierzchni mniejszej niż określone w § 27 ust. 3 pkt 1 (tj. 1500 m²) i minimalnej szerokości frontu działki mniejszej niż określona w § 27 ust. 3 pkt 2 (tj. 18,0 m) wyłącznie:

W celu powiększenia sąsiedniej nieruchomości pod warunkiem, że działka, z której wydzielony zostanie teren zachowa powierzchnię nie mniejszą niż określona w § 27 ust. 3 pkt 1 (niniejszego planu-1500m²) i szer. frontu działki nie mniejsza niż określona w § 27 ust. 3 pkt 2 (niniejszego planu 18,0 m);

W celu lokalizacji infrastruktury technicznej;

Informację o przystąpieniu do sporządzenia projektu planu oraz zbieraniu wniosków do w/w planu podano do publicznej wiadomości poprzez: Internet (strona internetowa Miasta i Gminy Piaseczno

www.piaseczno.eu Biuletyn Informacji Publicznej), obwieszczenia oraz ogłoszenie w prasie lokalnej opublikowane w *Gazeta Piaseczyńska Nr 8 (177) z dnia 30 listopada 2011 r.*

Informację o odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko tego planu podano do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie w prasie lokalnej opublikowane w *Kurier Południowy Nr 8 (474)/W1 z dnia 1-7 marca 2013 r.*

Informację o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu planu oraz możliwości składania uwag podano do publicznej wiadomości poprzez Internet (strona internetowa Miasta i Gminy Piaseczno www.piaseczno.eu Biuletyn Informacji Publicznej), obwieszczenia oraz ogłoszenie w prasie lokalnej opublikowane w *Kurier Południowy Nr 13 (479)/W1 z dnia 5-11 kwietnia 2013 r.* **W terminach wskazanych w obwieszczeniach i ogłoszeniach dotyczących składania wniosków i uwag do projektu planu - żadnych wniosków czy też uwag nie zgłoszono.**

Uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego właściciela działek o nr Ew. 144/8 i 144/9 (położonych poza jego granicami) nie pozbawia możliwości ich zabudowy wg dotychczasowych zasad.

Zaskarżoną uchwałą nie doszło do naruszenia interesu prawnego skarżących. Naruszeniem interesu jest bowiem nie tyle ukształtowanie stosunku prawnego w sposób odmienny od woli podmiotu posiadającego interes prawny, co ukształtowanie go w sposób bezprawny, czyli z naruszeniem prawa.

Uzasadnienie prawne:

Skarga wniesiona na podstawie art. 101 ustawy o samorządzie gminnym służy do ochrony innych podmiotów przed skutkami wykorzystywania przez gminę swojej samodzielności poza granice wyznaczone przepisami prawa, ze szkodą dla uprawnień jednostki w sferze administracji publicznej. Aby uznać skargę za zasadną, należy wykazać naruszenie przez organ gminy konkretnego przepisu prawa materialnego, wpływającego negatywnie na sytuację prawną skarżącego. Interes ten powinien być bezpośredni i realny. Kwestionując uchwałę należy, więc dowieść, iż narusza ona prawo jednocześnie wpływając negatywnie na sferę prawno-materialną skarżącego (por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 11 lutego 2009 roku, II SA/Gd 893/08). Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 27 maja 2010 roku (II SA/Lu 179/10, *LEX nr 674280*) podstawą zaskarżenia w trybie art. 101 ust. 1 u.s.g. jest niezgodność z prawem uchwały organu gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, wywołującej negatywne następstwa w sferze prawnej skarżącego w postaci zniesienia, ograniczenia czy uniemożliwienia realizacji uprawnienia.

Interes prawny powinien być aktualny, osobisty, własny, indywidualny: "Naruszenie interesu konkretnej osoby ma polegać na stworzeniu realnego zagrożenia, istniejącego już w chwili wejścia w życie uchwały, a jeżeli nie zostanie zniwelowane na skutek wezwania do usunięcia naruszenia prawa, w dacie wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Naruszenie to, nie może polegać na tym, że w przyszłości uchwała mogłaby wywołać skutki bliżej nieokreślone, czyli, stwarzać zagrożenie wystąpienia naruszenia w przyszłości" (*wyrok NSA z dnia 22 sierpnia 2008 r., I OSK 277/08, LEX nr 490092*). "Musi to być interes o charakterze osobistym, czyli własny, zindywidualizowany i skonkretyzowany. Interes ten musi wynikać ze ściśle określonego przepisu prawa oraz odnosić się wprost do podmiotu kwestionującego akt prawa miejscowego i dotyczyć bezpośrednio tego podmiotu" (*wyrok NSA z dnia 23 maja 2002 r., IV SA 1486/01, niepubl.*). Konkretność interesu prawnego oznacza, że skarżącemu przysługiwało konkretne prawo podmiotowe o charakterze prywatnoprawnym czy też publicznoprawnym, wynikające z przepisów prawa materialnego, które zostałyby najpóźniej w dacie wniesienia skargi naruszone kwestionowaną uchwałą (*wyrok WSA w Warszawie z dnia 19 marca 2008 r., IV SA/Wa 2202/06, LEX nr 497584*).

W przedmiotowej sprawie należy przywołać też orzeczenie, w którym Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie stwierdził, że ewentualna sprzeczność uchwały z prawem nie daje legitymacji do wniesienia skargi, jeżeli uchwała ta nie narusza prawem chronionego interesu prawnego lub uprawnienia jednostki.

To na skarżącym spoczywa obowiązek wykazania się indywidualnym interesem prawnym lub uprawnieniem, ale także zaistniałym w dacie wnoszenia skargi, nie w przyszłości, naruszeniem tego interesu prawnego lub uprawnienia (por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 22 listopada 2010 r., II SA/Kr744/10).

W związku z powyższym skarżąc uchwałą organu gminy na podstawie art. 101 u.s.g., skarżący musi

wykazać istnienie związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą, a jego indywidualną sytuacją prawną. Musi on udowodnić, że zaskarżona uchwała, naruszając prawo, negatywnie wpływa na jego sferę prawnomaterialną, pozbawia go np. pewnych uprawnień albo uniemożliwia ich realizację (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 14 stycznia 2011 r., I SA/Łd 914/10).

Aby zarzuty skargi dotyczące uchwały bądź zarządzenia organu samorządowego zostały przez sąd

administracyjny rozpoznane merytorycznie, interes prawny skarżącego musi być naruszony. W ten sposób spod kontroli sądowej wyłączone są skargi tych osób, których uprawnienia lub obowiązki nie zostały zmodyfikowane przez zaskarżony akt. Przepis art. 101 ust. 1 u.s.g. łączy legitymację skargową

z naruszeniem „interesu prawnego lub uprawnienia”. Tymczasem skarżący nagminnie odczytują te słowa ustawy, jako „naruszenie prawa przedmiotowego”. Dlatego warto odwołać się do utrwalonej linii orzecznictwa sądów administracyjnych, akcentującej, że dopuszczalność skargi uzależniona jest od stwierdzenia naruszenia indywidualnej sytuacji prawnej skarżącego, a nie od naruszenia prawa przez zaskarżony akt. Taka konstrukcja legitymacji do złożenia skargi wyklucza zaskarżenie na podstawie kryterium naruszenia obiektywnego porządku prawnego.

Przypomnieć należy, że organem nadzoru nad działalnością organów gminy jest wojewoda. Organ ten, na podstawie ustawy o samorządzie gminnym oraz z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zobowiązany jest do oceny zgodności uchwał w sprawie planów miejscowych z przepisami prawa. W przypadku stwierdzenia niezgodności uchwały z prawem Wojewoda wydaje stosowne rozstrzygnięcie nadzorcze w terminie 30 dni od daty doręczenia mu uchwały. Wojewoda Mazowiecki nie stwierdził nieważności uchwały nr 1079/XXXVII/2013 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Jazgarzew, została ona opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego i stanowi obowiązujące prawo.

W związku z powyższym zarzut wnoszącego wezwanie należy uznać za niezasadny. Ponadto wnoszący wezwanie nie wskazał, że przedmiotowa uchwała naruszając prawo jednocześnie wpływa negatywnie na sferę jego prawno-materialną, a tym samym narusza jego interes prawny.

Mając powyższe na uwadze proponuje się nie uwzględnić wezwania do usunięcia naruszenia prawa złożonego przez P. Andrzeja Bondera.